

РАДНА ГРУПА ЗА ПОРЕЗЕ

ПРОЈЕКАТ СВЕОБУХВАТНЕ РЕФОРМЕ ПРОПИСА (СРП)

Предлози измене Закона о порезима на имовину и Закона о акцизама

Предлог 1: Сабирање тржишних вредности код другог (и сваког следећег) решења о наслеђивању односно поклона између истих лица

Релевантни чланови Закона о порезима на имовину: чл. 16 и чл. 22

Проблем:

Тренутна одредба става 3 члана 16 прописује да „Код другог и сваког следећег решења о наслеђивању између истог оставиоца и наследника, односно код другог и сваког следећег поклона учињеног од стране истог поклонодавца пореском обвезнику - поклонопримцу, основицу пореза на наслеђе, односно поклон представља збир тржишних вредности из става 1. овог члана текућег и претходних наслеђа, односно текућег и претходних поклона.“ А члан 22 прописује да „Порез на наслеђе, односно на поклон, обрачунат на пореску основицу из члана 16. став 3. овог закона, умањује се за износ плаћеног пореза на наслеђе, односно на поклон, обрачунатог на основицу коју чини збир тржишних вредности претходно наслеђених непокретности, права или ствари, односно примљених поклона од истог оставиоца, односно поклонодавца.“

Оваква регулатива само компликује Пореској управи начин обрачуна пошто она мора да узме у обзир и тржишну вредност претходно наслеђених/на поклон примљених ствари, да га сабере са тржишном вредношћу новонаслеђених/на поклон примљених ствари, само да би након тога од утврђеног збирног износа пореза одузела претходно наплаћен порез. Ове одредбе би имале смисла једино уколико би се разликовале основице-тржишне вредности ствари које су већ наслеђене/поклоњене приликом првог обрачуна и приликом новог рачунања за потребе сабирања са ново наслеђеним/поклоњеним стварима. С обзиром да ставови 1 и 2 члана 16 прописују да се рачуна тржишна вредност на дан настанка пореске обавезе, а члан 17 прописује да је то дан правноснажности решења о наслеђивању, односно дан закључења уговора о поклону/дан пријема поклона, ово очигледно није случај, па се самим тим губи смисао сабирања основица које прати одузимање већ плаћеног пореза.

Предлог измене:

Брисати став 3 члана 16, као и члан 22 (односно члан 22 изменити у складу са предлогом).

Предлог 2: Избегавање двоструког опорезивања резидената

Релевантни чланови Закона о порезима на имовину: чл.15 и чл.22.

Проблем:

Члан 15, став 2 прописује да је „обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 3. овог закона резидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије, **или у иностранству.**“ У пракси се може десити да друге државе наплаћују нерезидентима, па самим тим и резидентима Републике Србије, порез на наслеђе и поклон на ствари и права наведене у члану 14, став 3. Пре томе оне то могу наплаћивати или као порез на наслеђе или као порез на заоставштину. Тренутно не постоји одредба која би омогућила резидентима да умање своју обавезу у Републици Србији за износ пореза плаћеног за исте ствари и права у Републици Србији што може довести до двоструког опорезивања резидената.

Предлог измене:

Члан 22 изменити тако да гласи: „Резидент Републике Србије који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. став 3 овог закона који се налази у иностранству, а на тај предмет држава на чијој територији се он налази иначе наплаћује порез у случају преноса ствари и права за случај смрти односно у случају поклона, има право на порески кредит у висини пореза плаћеног у тој држави на те предмете, али не више од износа пореза који је у Републици Србији дужан да плати на предмете из члана 14. став 3 овог закона.

У случају да држава из става 1 овог члана порез у случају преноса ствари и права за случај смрти наплаћује као порез на заоставштину резидент Републике Србије има право да као порески кредит употреби сразмеран део у иностранству плаћеног пореза који одговара вредности предмета опорезивања из члана 14. став 3 овог закона у односу на укупну вредност заоставштине утврђених одлуком иностраног органа који је утврдио такав порез.“

Предлог 3: Промена дефиниције акцизног складишта

Релевантни члан Закона о акцизама: чл. 1а

Проблем:

У члану 1а Закона о акцизама, дефиниција акцизног складишта не обухвата и место производње и прераде акцизних производа. Због тога је дневно пословање домаћих произвођача отежано, повећавају се логистички трошкови и домаћи произвођачи немају равноправан третман са произвођачима у ЕУ. Наиме, Директива Европске уније 92/12 ЕЕЦ – "Опште одредбе у вези са производима под режимом плаћања акцизе и њиховим чувањем, преносом и надзором" у члану 4 тачка (б) акцизно складиште дефинише на следећи начин:

„ (б) акцизно складиште: место на којем се акцизни производи производе, прерађују, складиште, примају или отпремају под режимом одложеног обрачунавања и плаћања акцизе, од стране овлашћеног имаоца акцизне дозволе у сврху његовог пословања, под условом да испуњава одређене услове прописане од стране надлежних органа државе чланице у којој се акцизно складиште налази;“

Предлажемо усаглашавање дефиниције акцизног складишта у оквиру Закона о акцизама са добром праксом у ЕЗ. Усвајање овог предлога би умногоме олакшало дневни пословање домаћих произвођача, смањило логистичке трошкове и омогућило домаћим произвођачима равноправан третман са произвођачима у ЕУ, односно да место на којем акцизне производе производе и прерађују добије статус акцизног складишта.

Предлог измена:

Члан 1а став 1 тачка 5 изменити тако да гласи:

"5) "акцизно складиште" је један или више међусобно повезаних затворених или ограђених простора који сачињавају целину, у коме овлашћени држалац акцизног складишта производи, прерађује, складишти, прима или отпрема производе под режимом одложеног обрачунавања и плаћања акцизе и које мора бити видљиво означено и физички одвојено од других простора;"

Предлог 4: Омогућавање увозницима дуванских и алкохолних производа изузимање од плаћања акцизе

Релевантни чланови Закона о акцизама: чл. 19 тачка 6а

Проблем:

Чланом 19 тачка 6а увозницима цигарета односно алкохолних пића није омогућено изузимање од плаћања акцизе што ставља увознике у неповољнији положај у односу на произвођаче.

Предлог измене:

Изменити Члан 19 тачку 6а да гласи:

6а) цигарете, односно алкохолна пића које је произвођач, односно увозник, по одобрењу или на основу налога надлежног органа уништио, а обележене су контролним акцизним маркицама.

Предлог 5: Признавање права на повраћај акцизе када суштински није дошло до опорезивог догађаја – потрошње акцизног производа

Релевантни члан Закона о акцизама: чл. 37

Проблем:

Законом о акцизама није предвиђена могућност повраћаја акцизе плаћене на производе који су повучени из промета ради дораде, прераде или уништења и као такви неће бити предмет потрошње на територији Србије. Ови случајеви могу се јавити када обвезник по пуштању у промет установи да квалитет производа или амбалаже одступа од утврђених производних стандарда, односно ако по пуштању у промет истих наступе околности због којих је њихова дорада, прерада или уништење неопходно.

Признавање овог права је уобичајена пракса у свим земаљама чланицама ЕУ, будући да у горе описаним ситуацијама суштински није дошло до опорезивог догађаја – потрошње акцизног производа.

Члан 11 Директиве Савета бр. 95/59/ЕЦ утврђује случајеве у којима земље чланице могу утврдити да се акциза на дуванске производе не плаћа или да се може извршити поврат плаћене акцизе а који обухватају и случај који се уређује предложеном изменом Закона. Наиме овим чланом је предвиђено следеће:

„Ослобађење од плаћања акциза или право на повраћај плаћене акцизе може се предвидети у следећим случајевима:

- (а) денатурисани дувански производи који се користе у индустријске сврхе или за потребе хортикултуре;
- (б) дувански производи који се уништавају под административним надзором;
- (ц) дувански производи који се користе само за научна тестирања и тестирање квалитета производа;
- (д) дуванске производе који произвођач преради.

Земље чланице утврђују услове и поступке који се односе на горе наведена ослобађања или повраћаје."

Предлажемо да се да право обвезнику акцизе да под одређеним условима поднесе захтев за повраћај плаћене акцизе у случају у којем ти производи нису били предмет потрошње иако су били пуштени у промет.

Предлог измене:

У члану 37 додати нове ставове 7 и 8 који гласе:

Изузетно, обвезник који је уплатио акцизу, а који повуче из промета акцизне производе на основу одлуке увозника или произвођача ради дораде, прераде, рециклаже, одлагања или уништења као отпада, односно зато што ти производи нису подобни за употребу, има право на повраћај плаћене акцизе за те производе.

Захтев за повраћај акцизе из става 7. овог члана обвезник може поднети под следећим условима:

- 1) да су ти производи обележени контролном акцизном маркицом;
- 2) да су дорада, прерада, рециклажа, одлагање или уништење тих производа као отпада неопходни, односно да производ није подобан за употребу, услед:
  - (а) протекла рока трајања утврђеног законом, другим прописом или актом произвођача, или
  - (б) промене прописа тако да производи пуштени у промет постану неподобни за промет, или
  - (в) сумњеу квалитет производа или амбалаже
- 3) да се ти производи не повлаче из промета по коначном решењу, односно правоснажној пресуди надлежног органа."

Предлог 6: Признавање права на рефакцију акцизе када суштински није дошло до опорезивог догађаја – потрошње акцизног производа

Релевантни члан Закона о акцизама: чл. 39

Проблем:

Приликом царинења акцизне робе из увоза плаћа се царина, акциза и ПДВ. Пошто се акцизна роба налази све време у царинском магацину и под царинским надзором док се не оцарини, контрола усаглашености производа од стране увозника се може извршити тек након окончања процеса царинења. Под контролом усаглашености производа се подразумева утврђивање да ли квалитет производа или амбалаже одступа од дефинисаних произвођачких стандарда. Уколико се покаже да производи нису усаглашени са произвођачким стандардима, роба неће бити стављена у слободан промет већ враћена инодобављачу.

Тренутно, Закон о акцизама не предвиђа могућност рефакције акцизе за робу која је враћена инодобављачу, самим тим неће бити стављена у слободан промет и неће доћи до њене

потрошње. Ова роба се враћа инодобављачу, а поступак доказивања да је роба враћена инодобављачу постоји путем извозне декларације, отпремнице, изјаве добављача, записника итд.

Предлог измене:

У члану 39 додати нов став 2 који гласи:

"Право на рефакцију плаћене акцизе има лице које је увезло акцизни производ уколико докаже да је тај производ вратило инодобављачу."
